11 Αυγούστου 2021

Ακάθεκτη η Κυβέρνηση Ράμα: Ληστρικές αρπαγές περιουσιών ορθόδοξων ναών της Αλβανίας (ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ)

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Ακάθεκτη η Κυβέρνηση του Έντι Ράμα προχωρά στην αρπαγή περιουσιών Ελλήνων αλλά και Μοναστηριών της Ορθόδοξης Αλβανικής Εκκλησίας, τις οποίες χαρίζει σε φίλους της επιχειρηματίες για ανέγερση τουριστικών -κατά κανόνα- μονάδων στα παράλια της Βορείου Ηπείρου.

Για την επίτευξη αυτού του σχεδίου, ο Έντι Ράμα και η παρέα του καταπατούν τόσο τις διεθνείς υποχρεώσεις της Αλβανίας για τα Δικαιώματα της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας, όσο και τις δεσμεύσεις έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία «θυμούνται» και επικαλούνται μόνο όταν ζητούν είτε οικονομικές, είτε υλικές ενισχύσεις. **Η απληστία και τα συμφέροντα που έχουν αναπτυχθεί είναι τόσο μεγάλα που υπάρχουν περιπτώσεις, στις οποίες καταπατούνται ακόμη και νόμοι που έχουν ψηφιστεί και τυπικά ισχύουν στην Αλβανία.**

Οι μεθοδεύσεις που εφαρμόζονται είναι προκλητικές για κάθε ευνομούμενη χώρα και ειδικά από όσες θέλουν να ενταχθούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και μόνο όσα περιγράφονται και αποκαλύπτονται από την επίσημη εφημερίδα της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας, θα πρέπει να προκαλέσει την επέμβαση της Ε.Ε. και βεβαίως της Ελληνικής Κυβέρνησης, ώστε να σταματήσει η αρπαγή περιουσιών από τους νόμιμους ιδιοκτήτες και η δημιουργία τετελεσμένων.

Στο «μάτι» η εκκλησιαστική περιουσία

Η εφημερίδα NGJALLJA (Ανάστασις), αναφέρεται σε χαρακτηριστικές περιπτώσεις υφαρπαγής περιουσιών Ιερών Μονών, όπως του Αγίου Γεωργίου στη χερσόνησο των Εξαμιλίων (απέναντι από την Κέρκυρα) της Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Κακομιά και των Αγίων Θεοδώρων στους Δρυμάδες.

Εκτενής αναφορά γίνεται στην πρόσφατη περίπτωση της Ι.Μ. Αγίου Γεωργίου Εξαμιλίων. Όπως αναφέρει η εφημερίδα – σύμφωνα με δημοσίευμα του tachydromos.org η Κυβέρνηση με τα υποθηκοφυλακεία και την Επιτροπή Διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας όχι μόνο αρνείται να εγγράψει παραθαλάσσιο οικόπεδο που ιστορικά ανήκει στη Μονή, αλλά τη διαθέτει σε όμιλο επιχειρήσεων για τουριστική αξιοποίηση.
«Δεν αποτελεί πια προσπάθεια, αλλά είναι γεγονός, η απογύμνωση από την ακίνητη περιουσία που αποτελεί ιδιοκτησία της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου στη χερσόνησο των Εξαμιλίων, νότια των Αγίων Σαράντα. Χωρίς να επεκταθεί κανείς στα νομικά τερτίπια που χρησιμοποιήθηκαν, που στην ουσία απομακρύνουν απ’ την ουσία της υπόθεσης, γίνεται λόγος για την πιο τυπική περίπτωση υφαρπαγής ακίνητης περιουσίας σήμερα, υπό την άμεση ευθύνη της πολιτείας, ιστορικά αναγνωρισμένης ιδιοκτησίας της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας. Δεν είναι δυστυχώς η μοναδική περίπτωση, αλλά είναι η πλέον τυπική», αναφέρεται στο άρθρο της «Ανάστασις».

Ιδιοκτήτης με πλαστά έγγραφα

Το Αλβανικό καθεστώς προχωρά με πλαστογραφημένα έγγραφα, σε εγγραφή στα υποθηκοφυλακεία της συγκεκριμένης ιδιοκτησίας σε «ιδιοκτήτη» που δεν έχει καμία σχέση με την περιοχή εκδίδοντας ταυτόχρονα οικοδομική άδεια για τουριστική μονάδα.

Πρόκειται για μια μεθόδευση τυχοδιωκτικού χαρακτήρα, καθώς αν οικοδομηθούν οι τουριστικές εγκαταστάσεις στη συνέχεια θα καταστεί περίπλοκη έως αδύνατη η αποκατάσταση του ιδιοκτησιακού δικαιώματος της Ιεράς Μονής επί του οικοπέδου. Η μεθόδευση αυτή φαίνεται ότι εφαρμόζεται και σε πολλές άλλες περιπτώσεις.

Σύμφωνα μάλιστα με την εφημερίδα, **ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος εδώ και καιρό έχει προειδοποιήσει ότι τα περιουσιακά στοιχεία της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ιδιαίτερα των Μονών και των ναών στην παράκτια περιοχή -ειδικής αξίας- θα αναγνωριστούν (από τα κρατικά όργανα της Αλβανίας) εφόσον προηγουμένως καταπατηθούν! Τότε όμως η αξία των αποζημιώσεων θα είναι απειροελάχιστη καθώς στο μεταξύ το ακίνητο θα έχει απαλλοτριωθεί και θα έχει κτιστεί!**

«Μαύρο χρήμα;»

Η Εφημερίδα της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας αναφέρει ακόμη ότι υπάρχει

μεγάλη βιασύνη για την υλοποίηση της επένδυσης που γίνεται «σχεδόν από παράνομες πηγές».
Έχει ενδιαφέρον πάντως το ιστορικό της υπόθεσης, το οποίο θα πρέπει να λάβουν υπόψη όσοι εξακολουθούν να υποστηρίζουν ότι η Αλβανία έχει κάνει βήματα μπροστά για να γίνει κράτος σύγχρονο και δικαίου. Συγκεκριμένα όπως γράφει η ίδια εφημερίδα η Ιερά Μονή συγκέντρωσε αποδεικτικά έγγραφα και ιστορικές πηγές, έγιναν οι απαραίτητες νομικές ενέργειες για την κατοχύρωση της ακίνητης περιουσίας της, περίπου 1200 στρεμμάτων και ενώ περίμενε τις κατά νόμο απαντήσεις επί των αιτημάτων και φακέλων που έχουν κατατεθεί το 2017, εγκρίθηκε ο Αναθεωρημένος Χωροταξικός Σχεδιασμός των Παράκτιων στους Δήμους Χιμάρας και Αγίων Σαράντα.

«***Παρατηρώντας τις λεπτομέρειες αυτών των σχεδίων, συμπεραίνει κανείς ότι στην πραγματικότητα όλοι οι κολπίσκοι στην παράκτια αυτή γραμμή, που καθόλου συμπτωματικά έχουν και από ένα Ορθόδοξο μοναστήρι – φύλακα και ιδιοκτήτη ανά τους αιώνες – μετατρέπονται σε τουριστικές εγκαταστάσεις και ογκώδεις τουριστικές δομές. Μάλιστα, στην περίπτωση του Κόλπου του Μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου παραβιάζονται και άλλες πράξεις διαχείρισης και διακανονισμού προηγούμενων κυβερνήσεων του αλβανικού κράτους, που αφορούν σε δεσμευτικές ευρωπαϊκές συνθήκες περί προστασίας περιβάλλοντος, καθότι το Μοναστήρι αποτελεί την δυτική ολοκλήρωση της Λιμνοθάλασσας και Υγροβιότοπου του Βουθρωτού***», υπογραμμίζει η εφημερίδα.

Το κυβερνητικό σχέδιο έχει όμως και δεύτερο σκέλος: Τα κυβερνητικά όργανα προχώρησαν σε πρόσθετες εξυπηρετήσεις για τον επενδυτή, διασπάζοντας το ενιαίο της επιφάνειας της ακίνητης περιουσίας του Μοναστηριού, αναγνωρίζοντας και εγγράφοντας τμήματά της σε άτομο που δεν έχει σχέση με την περιοχή και το οποίο εμφανίζει πλαστογραφημένα έγγραφα!

Λεηλασία και παρανομία

Το άρθρο της εφημερίδας καταλήγει: «***Η περίπτωση του Μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου ασφαλώς είναι και η πιο τυπική. Διευκολύνει στο να καταλάβει κανείς την ουσίας της παράνομης λεηλασίας και της συνεργασίας του κράτους με σκοτεινά οικονομικά συμφέροντα***.

Θα ήταν παράβλεψη εάν δεν θα επισημαίνονταν, ότι εν τέλει, όπως επιβάλει η οικονομική λογική και όπως υποδεικνύει η πείρα, η απόδοση και κοινωνική ωφελεία απ' την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου φυσικού και πολιτιστικού αποθέματος και τόσων άλλων, θα ήταν πολλαπλά μεγαλύτερη στην περίπτωση που γίνονταν σεβαστό το δικαίωμα του πραγματικού ιδιοκτήτη και η δική του συγκατάθεση στην αξιοποίηση.
Ο άλλος δρόμος οδηγεί σε παραβίαση της έννομης τάξης, απώλεια της κοινωνικής συνοχεύς και μείωση της αειφόρου οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής».

Σχετικά με το θέμα, παραθέτουμε άρθρο της ιστοσελίδας www.himara.gr, που αναφέρεται ειδικά στο θέμα:

Η περίπτωση υφαρπαγής των περιουσιών της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου στο Δέμα, Άρθρο απ' το τεύχος Ιουνίου 2021 της εφημερίδα NGJALLJA (Ανάστασις) επίσημο όργανο της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας όπου καταγγέλλονται οι κρατικές μηχανορραφίες για την υφαρπαγή τεμαχίου παραθαλάσσιας περιοχής που είναι ιστορικά περιουσία της Μονής. Η Κυβέρνηση με τα υποθηκοφυλακεία και τις επιτροπές διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας όχι απλά αρνείται να την εγγράψει στη Μονή αλλά την διαθέτει σε όμιλο επιχειρήσεων για τουριστική αξιοποίηση.

«Δεν αποτελεί πια προσπάθεια, αλλά είναι γεγονός, η απογύμνωση από την ακίνητη περιουσία που αποτελεί ιδιοκτησία της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου στη χερσόνησο των Εξαμιλίων, νότια των Αγίων Σαράντα. Χωρίς να επεκταθεί κανείς στα νομικά τερτίπια που χρησιμοποιήθηκαν , που στην ουσία απομακρύνουν απ' την ουσία της υπόθεσης, γίνεται λόγος για την πιο τυπική περίπτωση υφαρπαγής ακίνητης περιουσίας σήμερα, υπό την άμεση ευθύνη της πολιτείας, ιστορικά αναγνωρισμένης ιδιοκτησίας της Ορθοδόξου Αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Αλβανίας. Δεν είναι δυστυχώς η μοναδική περίπτωση, αλλά είναι η πλέον τυπική.

Ότι δεν συνέβη ούτε στις περιόδους της δοκιμασίας της μακραίωνης Οθωμανικής κατοχής, ούτε κατά τις δεκαετίες της υποχρεωτικής κομουνιστικής δήμευσης, συμβαίνει σήμερα, ενώ υποτίθεται ότι υπό το πνεύμα του κράτους δικαίου και της ισονομίας, το δικαίωμα επί της περιουσίας θα έπρεπε να είναι απαραβίαστο.

Και ότι σήμερα εξελίσσεται αποτελεί οριστική εκτέλεση, διότι αλλοιώνεται μια και καλή το ιδιοκτησιακό καθεστώς, αλλά και ο χαρακτήρας χρήσης του ακινήτου. Τούτο διότι η υφαρπαγή, η κτηματολογική μεταβίβαση και η διαστρεβλωμένη εγγραφή στα υποθηκοφυλακεία συνδυάζεται με ταυτόχρονη έκδοση άδειας οικοδομής για μεγάλων διαστάσεων τουριστικές εγκαταστάσεις καθιστώντας έτσι

περίπλοκη- για την ακρίβεια αδύνατη- την διεκδίκηση στο μέλλον του δικαιώματος.

Συγκεκριμένα, στη Μονή του Αγίου Γεωργίου η Ορθόδοξος Αυτοκέφαλος Εκκλησία της Αλβανίας έχει από νωρίς εκδηλώσει το ενδιαφέρον και το νόμιμο συμφέρον, ίσως απ' το ξεκίνημα της αναδιοργάνωσης της μετά τον αθεϊστικό διωγμό, για την αναγνώριση και επαναπόδοση του συνόλου της ακίνητης περιουσίας, την ανοικοδόμηση και λειτουργική αποκατάσταση του Μοναστηριακού Συγκροτήματος, την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος που είναι ιδιαίτερα ενδιαφέρον σε βιοποικιλότητα και την χρήση και πάλι για τον λατρευτικό προορισμό για τον οποίο και ιδρύθηκε.

Βασιζόμενοι σε αποδεικτικά έγγραφα και ιστορικές πηγές, εγκαίρως έγιναν οι απαραίτητες νομικές ενέργειες, τόσο στα αρμόδια δικαστήρια όσο και στις κρατικές αρχές κατά το νόμο αρμόδιες. Ταυτοχρόνως και παράλληλα με σκοπό την αντιμετώπιση βίαιων προσπαθειών αυθαίρετης παραβίασης του χώρου με κατασκευές. Σε περιόδους και στιγμές μεγάλων πολιτικών κρίσεων και εν απουσία της ισχύος του κράτους, Ορθόδοξοι κληρικοί και πιστοί έγιναν οι ουσιαστικοί φύλακες του θαυμάσιου εκείνου φυσικού τοπίου, με σπάνια χλωρίδα και πανίδα αλλά και εντοπισμένα αρχαιολογικά ευρήματα, αγωνιζόμενοι βέβαια για το δίκαιο και τα δικαιώματα της Μονής. Ταυτόχρονα με την ένοχη και σκόπιμη σιωπή των κρατικών και κυβερνητικών φορέων ώστε να πάρουν απάντηση τα αιτήματα και οι παραστάσεις της Εκκλησίας μας για την κατοχύρωση της επί της αξιόλογης αυτής ακίνητης περιουσίας, φαίνεται να εξελίσσονταν και οι νομιμοφανείς νομικές διαδικασίες οριστικής απογύμνωσης του Μοναστηριού απ' τις ιδιοκτησίες του και η απαλλοτρίωση τους υπέρ παντελώς παράνομων συμφερόντων τρίτων.

Διότι είναι παραπλανητική η ιδέα ότι ένας νόμος που παραβιάζει το θεμελιώδες δικαίωμα στην ιδιοκτησία, που αγνοεί την ιστορική αλήθεια και διαστρεβλώνει την πραγματικότητα, δύναται να μετατραπεί σε ρυθμιστικό μέσο αποκατάστασης των συνεπειών της αδικίας. Με τις νομικές ενέργειες της Κυβέρνησης σε αγαστή συνέργεια με σκοτεινά επιχειρηματικά συμφέροντα έχουν εγκριθεί άδειες για την ανέγερση μαζικού συγκροτήματος τουριστικού χαρακτήρα. Μόνο που θεμελιώνουν επί του αδίκου. Και τούτο πρόκειται να αποτελέσει μόνιμο στίγμα και πληγή. Όπως εξ άλλου συμβαίνει και με τη Μονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Κακομιά και των Αγίων Θεοδώρων στους Δρυμάδες κ.α.

Θα ήταν μη δόκιμο στην περίπτωση του γραπτού τούτου να παραταθούν και αναλυθούν τα αποδεικτικά και τα έγγραφα που ξεκάθαρα αποδεικνύουν την ιδιοκτησία της Μονής επί συνόλου επιφανείας πλέον των 1200 στρεμμάτων γύρω της. Είναι πολλά αποδεικτικά έγγραφα, διαφόρων χρονικών περιόδων, άμεσα ή

έμμεσες αναφορές, επισημαίνοντας τους άλλους ιδιοκτήτες με τους οποίους οριοθετείται η Μονή, σημειώσεις του ίδιου του Μοναστηριού ή κρατικών αρχών.

Και παρόλα αυτά όλα αντιμετωπίζονται με αδιαφορία, καθώς λείπει η θέληση και πραγματική βούληση απ' το κράτος για την επαναφορά της νόμιμης τάξης. Απεναντίας, τα κυβερνητικά όργανα, έχοντας στο υποσυνείδητο ξεκάθαρο το στόχο ώστε «να κλείσουν τους λογαριασμούς» με τον «ενοχλητικό δικαιούχο ιδιοκτήτη», έχουν δημιουργήσει ένα σωρό διευκολύνσεις για τη διάσπαση του ενιαίου της επιφάνειας της ακίνητης περιουσίας του Μοναστηριού, αναγνωρίζοντας και εγγράφοντας ιδιοκτησίες σε άτομο που ουδεμία σχέση είχε με την περιοχή εκείνη. Με πλαστογραφημένα έγγραφα και συνέχεια χειραγωγιών που στηρίζονται στην τόλμη που του προσδίδει η σύνδεση και συναλλαγή του με τις κρατικές αρχές, που είναι στην ουσία αρμόδιες για την αποτροπή ανάλογων πράξεων και προσπαθειών, εκείνος «αναγνώρισε και ενέγραψε ιδιοκτησία». Προσωρινά και ως ενδιάμεσο βήμα, για να ακολουθήσει όπως σε όλες αυτές τις περιπτώσεις των σκοτεινών αδικιών στην εφαρμογή και επόμενων νομικού περιεχομένου πράξεων στην παράδοση του ακίνητο σε πιο ισχυρά κέντρα.

Και για να εντοπίσει κανείς ποιος είναι ο πιο ισχυρός δεν χρειάζονται περίπλοκες κι εξειδικευμένες έρευνες. Οι ενέργειες των ίδιων των κυβερνητικών φορέων τους καταδεικνύει. Ενώ η Εκκλησία ανέμενε και μάλιστα περιμένει τις κατά το νόμο απαντήσεις επί των αιτημάτων και των φακέλων της που έχουν κατατεθεί, το έτος 2017 εγκρίνεται κατά τις διαδικασίες που ο Νόμος προβλέπει, ο Αναθεωρημένος Χωροταξικός Σχεδιασμός των Παράκτιων στους Δήμους Χιμάρας και Αγίων Σαράντα. Παρατηρώντας τις λεπτομέρειες αυτών των σχεδίων, συμπεραίνει κανείς ότι στην πραγματικότητα όλοι οι κολπίσκοι στην παράκτια αυτή γραμμή, που καθόλου συμπτωματικά έχουν και από ένα Ορθόδοξο μοναστήρι – φύλακα και ιδιοκτήτη ανά τους αιώνες – μετατρέπονται σε τουριστικές εγκαταστάσεις και ογκώδεις τουριστικές δομές. Μάλιστα, στην περίπτωση του Κόλπου του Μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου παραβιάζονται και άλλες πράξεις διαχείρισης και διακανονισμού προηγούμενων κυβερνήσεων του αλβανικού κράτους, που αφορούν σε δεσμευτικές ευρωπαϊκές συνθήκες περί προστασίας περιβάλλοντος, καθότι το Μοναστήρι αποτελεί την δυτική ολοκλήρωση της Λιμνοθάλασσας και Υγροβιότοπου του Βουθρωτού.

Φυσικά, φαίνονται ασήμαντες λεπτομέρειες τούτα μπροστά στην απληστία για την οριστική καταπάτηση της ιδιοκτησίας του Μοναστηριού και της βιασύνης ώστε να ανοίξουν οι προοπτικές της επένδυσης που χρηματοδοτείται από σχεδόν παράνομες πηγές. Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος εξάλλου από καιρό έχει προειδοποιήσει ότι τα περιουσιακά δικαιώματα της Ορθοδόξου Εκκλησίας,

ιδιαίτερα των Μονών και ναών της στην παράκτια περιοχή – ειδικής αξίας – θα αναγνωριστούν εφόσον προηγουμένως έχουν αυθαιρέτως καταπατηθούν. Και στην περίπτωση τούτη η αξία των εγγράφων που ενδεχομένως δοθούν στην Εκκλησία δεν θα είναι παρά μερικά σεντς όσο η τιμή του χαρτιού και της μελάνης εκτύπωσης. Διότι στην πραγματικότητα δεν θα έχουν άλλο αντίτιμο εφόσον το ακίνητο θα έχει απαλλοτριωθεί και κτιστεί.

Ενώ σε μια κοινωνία που πράγματι θα είχε μετανοήσει για τις διώξεις που ασκήθηκαν στην πίστη προς τον Θεό και την Ορθόδοξη Εκκλησία, σε μια πολιτεία που διακατέχεται από το Νόμο και ένα λαό που σέβεται τον εαυτό και την ιστορία του, θα ανέμενε κανείς ώστε πρώτα να αποζημιωθούν σε όλες τις διαστάσεις ιδιοκτησίας οι θρησκευτικές κοινότητες. Στην Αλβανία, ωστόσο, το εντελώς αντίθετο συμβαίνει.

Η περίπτωση του Μοναστηριού του Αγίου Γεωργίου ασφαλώς είναι και η πιο τυπική. Διευκολύνει στο να καταλάβει κανείς την ουσίας της παράνομης λεηλασίας και της συνεργασίας του κράτους με σκοτεινά οικονομικά συμφέροντα. Θα ήταν παράβλεψη εάν δεν θα επισημαίνονταν, ότι εν τέλει, όπως επιβάλει η οικονομική λογική και όπως υποδεικνύει η πείρα, η απόδοση και κοινωνική ωφελεία απ’ την εκμετάλλευση του συγκεκριμένου φυσικού και πολιτιστικού αποθέματος και τόσων άλλων, θα ήταν πολλαπλά μεγαλύτερη στην περίπτωση που γίνονταν σεβαστό το δικαίωμα του πραγματικού ιδιοκτήτη και η δική του συγκατάθεση στην αξιοποίηση.

Ο άλλος δρόμος οδηγεί σε παραβίαση της έννομης τάξης, απώλεια της κοινωνικής συνοχής και μείωση της αειφόρου οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής.

Ανταποκριτής «NGJALLJA»

Πηγές: proinoslogos.gr, himara.gr, tachydromos.org

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr